

داروهای کنترل فشارخون

گروههای مختلف دارو جهت درمان فشارخون بالا استفاده می شوند که عبارتند از :

۱- دسته ای از داروها شامل : کاپتوپریل (دوز ۲۵ و ۵۰ میلی گرم) - انالاپریل (دوز ۵ و ۲۰ میلی گرم) - لیزینوپریل

(دوز ۵ و ۱۰ و ۲۰ میلی گرم بصورت یکبار در روز مصرف می شود)

۲- دسته دیگر شامل : لوزارتان (دوز ۲۵ و ۵۰ میلی گرم) - والسارتان (دوز ۸۰ و ۱۶۰ میلی گرم)

۳- دسته دیگر مثل آملودیپین (دوز ۵ میلی گرم)

۴- داروهای افزایش حجم ادرار و دیورتیک مثل هیدروکلرتیازید (دوز ۵۰ میلی گرم) - فوروزماید (۴۰ میلی گرم) - ایندپامید یا ناتریلیکس

(دوز ۱/۵ میلی گرم) - تری امترین H (دوز ۵۰ میلی گرم)

فوروزماید : این دارو معمولاً به عنوان داروی فشارخون استفاده نمی شود اما در برخی موارد و خصوصاً در موارد حاد افزایش شدید فشارخون می

توان از نوع تزریقی یا خوراکی آن استفاده کرد.

۵- در بیماران باردار که مصرف اکثر داروهای ضد فشارخون منع مصرف دارند از داروهای خاص ضد فشارخون مثل : متیل دوبا (دوز ۲۵۰ میلی گرم)

و هیدرالازین استفاده می شود.

۶- داروهای ترکیبی که جدیداً در درمان بیماران مبتلا به فشارخون استفاده می گردند از این گروه دارویی می توان به والزومیکس (ترکیب والسارتان

و آملودیپین) - والزودک (ترکیب والزارتان و هیدروکلرتیازید) - لوزامیکس (ترکیب لوزارتان و هیدروکلرتیازید) - والزومیکس اچ سی تی (ترکیب

والسارتان - آملودیپین و هیدروکلرتیازید) - اکسفورج (ترکیب والسارتان و آملودیپین) - لوزارتن اچ (ترکیب لوزارتان و هیدروکلرتیازید) -

سینومیکس (ترکیب والسارتان و آملودیپین) اشاره کرد.

امروزه از داروهای قدیمی تر جهت کاهش فشارخون مثل آنتنولول (تنورمین) بعلا اثرات ضعیف ضدفشارخون و عوارض مهم مثل کاهش ضربان قلب

خصوصاً در افراد مسن استفاده نمی شود.

۷- داروهای کنترل کننده ضربان قلب : اخیراً برخی از داروهایی که اغلب برای کاهش ضربان قلب استفاده می شوند به عنوان درمان کمکی فشارخون

مقاوم به درمان بکار رفته اند. مثل بیزوپرولول (کونکور دوز ۵ میلی گرم) - متوپرولول یا متورال ۵۰ میلی گرم - متوهگزال یا متازیرو (دوز ۴۷/۵ و

۹۵ میلی گرم) - کاروادیلول (دوز ۶/۲۵ و ۱۲/۵ میلی گرم) و پروپرانول یا ایندرال (دوز ۱۰ و ۴۰ میلی گرم) .

۸- فوروزماید داروی مدری (ادرارآور) است که بر کلیه اثر می کند و باعث افزایش دفع کسیم و پتاسیم، آب و کلرو سدیم می شود. این دارو به شکل

قرص ۴۰ میلی گرمی و آمپول ۲۰ میلی گرمی می باشد.

فوروزماید در درمان ادم ناشی از نارسایی احتقانی قلب، سیروز کبدی و بیماریهای کلیوی و کم ادراری ناشی از نارسایی کلیوی و به عنوان داروی

کمکی در درمان پرفشاری خون مصرف می شود.

خودمراقبتی :

✓ زمانی که فوروزماید مصرف می کنید از تغییر وضعیت، سریع نشستن یا دراز کشیدن اجتناب کنید. زیرا ممکن است دچار سرگیجه شوید.

✓ از کم آب شدن و خشکی بدن خود اجتناب کنید. از پزشک خود سوال کنید با مصرف فوروزماید روزی چقدر آب بنوشید.

✓ از مصرف همزمان فوروزماید با قرص لیتیم اجتناب شود.

✓ به منظور جلوگیری از تکرر ادرار در طول شب دارو را صبح یا بعدازظهر میل کنید.

✓ مصرف زیاد نمک می تواند بر فعالیت دارو اثرگذار باشد بنابراین به غذا نمک اضافه نکنید.

✓ مصرف غذاهای سرشار از پتاسیم مثل موز، هویج، کشمش، هلو و خرما همراه با این دارو فراموش نشود. (طبق مشاوره با کارشناس تغذیه)

۹- در مواردی از فشارخون های مقاوم به درمان از داروهای متفرقه مثل اسپرونولاکتون (دوز ۲۵ میلی گرم)، پرازوسین (دوز ۱ و ۵ میلی گرم)،

ماینوکسیدیل و هیدرالازین استفاده می شود.

اسپرونولاکتون یا آلداکتون در بیماران نارسایی قلب بعنوان درمانهای اصلی است که اگر همزمان با لوزارتان یا کاپتوپریل استفاده شود حتماً باید سطح

پتاسیم خون چک شود. بزرگ شدن پستانها خصوصاً در مردان از عوارض این دارو است .

برای خواندن مطالب بیشتر کتاب مسیر سلامت قلب را از کتابراه دریافت کنید